

Minyan and the Feminine Mystique

Rabbi Jonathan Bienenfeld

I – The Feminine Mystique

גמ' ברכות יז.

גדולה הבטחה שהבטיחן הקב"ה לנשים יותר מן האנשים שנאי(ישעיהו לב, ט) נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי א"ל רב לר' חייא נשים במאי זכיין באקרויי בנייהו לבי כנישתא ובאתנויי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן.

Gemara Berachos 17a

Greater is the promise which the Holy One Blessed Be He promised to women, more so than for men. For it says, "Tranquil women, rise, hear my voice, secure daughters, lend your ear to my statement." Rav said to Rabbi Chiya, "With what do women gain merit? In having their sons study in the synagogue and having their husbands study in the study hall. And they wait for their husbands until they return from the study hall."

ספר שמירת הלשון ח"ב, חתימת הספר, פרק א

הנה, בעונותינו הרבים, החלו אנשים בזמננו לפרץ ההנהגה הקדושה, שהיתה עד כה אצל האמה הישראלית, המון העם כלו, אפלו מי שלא זכה ללמוד התורה, על כל פנים טכסיסי התפלה באפן היוחר קדוש היו אצל המון כלו, דהינו שהיו כלם זרזים להשקים בבקר, ולילך לבית הכנסת להתפלל בצבור ולשמע קריאת התורה, הכל בדין. ויש שהיו מתחברין

Shemiras HaLashon, Vol. II, Conclusion, Chapter 1

In our abundant sins, men of our time have begun to breach a holy practice, which until now existed amongst our the Nation of Israel, the entire multitude of the nation, even among those who do not capable of Torah study. At the very least, the most sanctified approach to prayer was practiced by all the masses, that is, that they would all be early to rise in the morning and would go to the synagogue to pray with the congregation and would hear the reading of the Torah, all according to the law.

תפלה ותפלין מבני ישראל. קדם כל מפתחו, שמפני טרדותיו לא ילך לבית המדרש להתפלל מנחה ומעריב בקביעות, רק לפרקים. ובמשך הזמן נעשה הדבר אצלו כהתר, וממילא אפלו קשהוא פנוי לגמרי בביתו, מתעצל לילך לבית המדרש, ועל

First and foremost, he deceives a person that as a result of his preoccupation he cannot go to the Beis Medrash to pray Mincha and Maariv regularly, only occasionally. And after some time, this matter becomes "permitted" to him, and, as a result, even when is completely unoccupied in his home, he is too lazy to go to the Beis Medrash.

II – The Power of Minyan

A – More Than Just Prayer

ספר שמירת הלשון שם – לימוד תורה

(ב) מצוי מאוד, כשכא לבית המדרש הוא לומר גם כן פרוק משניות או דבר הלכה או "עין יעקב" וכדומה, וכבר

Shemiras Halashon, ibid. - Torah Study

It is very common that when a person comes to the Beis Medrash [to pray], he will also learn a chapter of Mishnayos or a Halacha, or "Ein Yaakov," or other such things.

ספר שמירת הלשון שם – טלית, תפילין, וכו'

ירדפו, וכדפוש רש"י שם. ועל כן בעניינינו, שידוע, שלבד מצות תפילה מקימים עוד כמה מצות דאורייתא: (א) מצות עשה של הנחת תפילין. (ב) מצות עשה של קריאת שמע. (ג) מצות עשה של זכירת יציאת מצרים. ואם כן, כשכא לבית המדרש להתפלל בצבור, ומקימים כלם כל אלו המצות, נחעלה כל מצוה ומצוה בקרשה יתרה מאוד, מה שאין כן כשמתפלל ביחדי.

Ibid.

And therefore, in regards to our topic, it is known that aside from the mitzvah of tefillah, we also fulfill a number of other Biblical mitzvos: 1) The mitzvah of placing tefillin, 2) The mitzvah of reading the Shema, 3) The mitzvah of remembering the Exodus from Egypt. And if so, when one comes to the Beis Medrash to pray with the congregation, and also fulfills all these other mitzvos, each mitzvah becomes exalted in great sanctity, which is not the case if he prays alone.

ספר שמירת הלשון שם – קריאת התורה

(י) ובפרט ביום שני וחמישי מקים גם כן המצוה של קריאת התורה, שהיא תקנה קדומה מימות משה רבנו עליו השלום, כדאיתא בבבא קמא (דף פ"ב). ובזמן הגמרא היו אנשי הכפרים באין לעיר ביום שני וחמישי לשמע קריאת התורה, כדאיתא בריש מגלה. ובעונותינו הרבים, אנו צריכין להתבושש מאנשי הכפרים שבודרות הראשונים, שהם לא היו מתעצלין אפלו לסע מן הכפרים לעירות בשביל זה, ובינינו מצוי בשביל דבר קטן לסע אפלו ביום ב' זה בבקר השכם מן העיר וכדומה, ולא לשמע קריאת התורה.

Ibid.

On Mondays and Thursdays in particular, he also fulfills the mitzvah of reading the Torah, which is an ancient practice dating back to the days of Moshe Rabeinu, a”h, as is written in Bava Kama. And in the time of the Gemara, the citizens of the villages would come to the city on Monday and Thursday to hear the Torah reading, as is stated in the beginning of Megilah. And in our abundant sins, we must feel embarrassed by the actions of the villagers of those ancient generations, for they were not too lazy to travel from the village to the city for this purpose, yet amongst our generation we find that for even a minor issue one may be too lazy to come early in the morning even within the city to come on a Monday or Thursday to hear the Torah.

C – Power and Potency

ספר שמירת הלשון שם

ט) כְּשֶׁמִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר, יֵשׁ לוֹ בְּרָכוֹ וְקִדְשָׁהּ וְאָמֵן, יְהֵא שְׁמָה רַבָּה, שְׁכָל דְּבַר בְּפִנֵי עֲצָמוּ הוּא עֲנֵן נוֹרָא מְאֹד, שְׁעַל יְדֵי אָמִידָת בְּרָכוֹ נַעֲשֶׂה כְּתֹר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדֵאִיתָא בְּמִדְרַשׁ כּוֹנֵן. וְעַל יְדֵי קִדְשָׁהּ מְקִיָּם מַה שְׁאָמַר הַכְּתוּב (וַיִּקְרָא כִּי לֹא לִיב): “וְנִקְדְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”; וְעַל יְדֵי זֶה מִתּוֹסַפֵּת קִדְשָׁהּ עַל עֲצָמֵנוּ, וְכִמּוֹ שְׁמִסִּים הַכְּתוּב (שֵׁם): “אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם”.

וְעַל יְדֵי אָמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּה, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּמּוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבִרְכָה (שְׁבַת קִי"ט): כָּל הָעוֹנָה אָמֵן, יְהֵא שְׁמָה רַבָּה בְּכָל כַּחוֹ, הֵינּוּ בְּכָל כּוֹנֵנָתוֹ, אֶפְלוּ יֵשׁ בּוֹ שְׁמֵן שֶׁל מִינּוֹת, מוֹחֲלִין לוֹ.

Shemiras HaLashon, ibid.

One one prays with the congregation, he avails himself of “Barchu,” “Kedusha,” and “Amen Yehei Shemei Rabbah,” each of which alone is an awesome practice. For by saying “Barchu,” a crown is created for the Holy One Blessed Be He, as is stated in the Midrash. And by reciting “Kedusha,” he fulfills that which is stated, “And I shall be sanctified within the Children of Israel.” And by doing so, we also add sanctity on to ourselves, as the verse concludes, “I am Hashem, Who sanctifies you.”

גמ' ברכות דף ת.

וכתיב פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי אמר הקב"ה כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין אומות העולם

Gemara Berachos 8a

And it is written, “He redeemed my soul with peace from the battle that came upon me, because of the many [people who] were with me.” Said the Holy One Blessed Be He, “Anyone who is engaged in Torah [study], and in bestowing kindness, and prays with the congregation, I will consider it as though he redeemed Me and My children from amongst the nations of the world.

ח) אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרָכָה (בְּרִכּוֹת ח'.): אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מוֹאֵס בְּתַפְלֵתָן שֶׁל רַבִּים, שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב ל"ו ה'):
"הֲיֵן-אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס". מָה שָּׂאִין בֶּן בְּשִׁמְתַפְלֵל בִּיחִידִי,
מְדַקְדָּקִין מְאֹד עַל כָּל בְּרָכָה אִם כִּוֵּן בְּתַפְלָתוֹ בְּהִגָּן, וְכִמוֹ
דְּאִיתָא בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ב י"ח): "פָּנָה אֵל תַּפְלַת
הַעֲרָעַר (מְלִשׁוֹן קְעָרָעַר בְּעֲרָבָה, שֶׁהוּא יַחֲדִי), וְלֹא כָּזָה אֶת
תַּפְלָתָם" (שֶׁל רַבִּים). וְיָדוּעַ שֶׁפִּיּוֹם הַטְּרָדוֹת רַבּוֹ מְאֹד, וְכִמְעַט
שָׂאִין מְצוּי לְאִישׁ שִׁיתַפְלֵל תַּפְלָה אַחַת בְּכּוֹנֵה כְּרֵאוֹי, אִם לֹא
שִׁיעֲמַל עַל זֶה הַרְבֵּה, וְכָל אִישׁ הֵלֵא רוּצָה, שֶׁתַּתְקַבֵּל תַּפְלָתוֹ
לְמַעַלָּה. אִם בֶּן עַל כָּל פָּנִים עָלְיוֹ לְהַעֲזֹר בְּעֵצָה זֹו לְהַתְפַּלֵּל
בְּצַבּוּר, שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר (שֵׁם): "קַל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס".

Shemiras Halashon, ibid.

The Sages said, "The Holy One Blessed Be He does not become repulsed by the prayer of the masses. As it says, "Indeed, He is the great G-d and shall not be repulsed." Which is not the case concerning the prayer of an individual—He is very exacting over each blessing, determining if he concentrated properly during his prayer...And it is known that today the preoccupations are great, and it is nearly impossible to find someone who can recite even one prayer with appropriate concentration if he does not exert himself greatly. Yet everyone desires that his prayers be accepted above. If so, let him at least be aided by this advice, to pray with the congregation. For concerning this it is written, "The great G-d shall not be repulsed."

D – Creating a Culture

ג) עוֹד יָדוּעַ מָה שֶׁפְּתָבוּ הַסְּפָרִים, דְּכִשְׂאָדָם מְתַרְגֵּל בְּאִיזָה מְדָה
רָעָה וְחֻבְרָיו לוֹמְדִין הֵימָנוּ וְעוֹשִׂין גַּם בֶּן כְּמוֹהוּ, נִעְנָשׁ
עֲבוּרָם. [וְכֵן מוֹכַח בְּיוֹמָא (דף פ"ו) בְּרַש"י דְּבוּר הַמִּתְחִיל כְּגוֹן].
וְיָדוּעַ, שֶׁמְדָה טוֹבָה מְרַבָּה מְפַדֵּת פְּרַעֲנִיּוֹת, וְאִם בֶּן, כָּל שֶׁבֶן
בְּאִיזָה מְצוּהָ אוֹ מְדָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ וְחֻבְרָיו לוֹמְדִין
מִמֶּנּוּ, יִקְבֵּל שְׂכָר עֲבוּרָם גַּם בֶּן. וְלִפִּי זֶה בְּעִנְיָנֵנוּ, יָדוּעַ
שֶׁכִּשְׂהָאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לִילֵךְ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְהַתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר
בְּכָל יוֹם, הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מִמִּפְּיָרְיוֹ וְרַעֲיוֹ יִלְמְדוּ מִמֶּנּוּ, וְיִקְבֵּל שְׂכָר
עֲבוּרָם גַּם בֶּן.

Shemiras Halashon, ibid.

It is also known that which is written, that when one becomes accustomed to a bad habit and his friends learn from him and act similarly, he is punished on their accord. And it is known that [Hashem's] positive attribute is greater than the attribute of punishment. If so, how much more so if a person becomes accustomed to a mitzvah or good habit and his friends learn from him, he will receive

reward on their accord as well. And therefore regarding our topic, it is known that when a person accustoms himself to going to the Beis Medrash to pray with the congregation every day, many of his acquaintances and friends learn from him, and he will receive reward on their accord.

ספר שמירת הלשון שם – חינוך הבנים

יב) ועל כל אלו המעלות שכתבנו למעלה להרגיל במצוה זו של תפלה בצבור, יש עוד מצוה פרטית גדולה מאד על ידי זה, שבנה הוא מתנהג את בניו גם כן לעבודת ה', כי כשהבן רואה שאביו הולך לבית המדרש, והמצוה חביבה בעיניו, מתרגל הוא גם כן למצוה זו, וכבוד ה' מתרבה על ידי זה. והנה באמת מאד תמהתי, מהו זה שבמינו אין אנו

Ibid.

And beyond all the advantages to becoming accustomed to this mitzvah of praying with the congregation that were mentioned above, there is another specific mitzvah that is greatly fulfilled, for in so doing he is instructing his sons to also serve Hashem, for when a son sees his father going to the Beis Medrash, he also becomes accustomed to this mitzvah, and the glory of Hashem is increased through this.

III – The Feminine Mystique Revisited

מדרש רבה בראשית, פ' וישלח פב

ותמת רחל, ותקבר בדרך אפרתה. מה ראה אבינו יעקב, לקבור את רחל, בדרך אפרת? אלא, צפה יעקב אבינו, שהגלויות עתידות לעבור שם. לפיכך, קברה שם, כדי שתהא מבקשת עליהם רחמים. ההוא דכתיב, קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרוורים, רחל מבכה על בניה.

Midrash Rabbah, Bereishis, Parshas Vayishlach, Parsha 82

“And Rachel died and she was buried on the road towards Efrat.” What did Yaakov, our forefather, see that led him to bury Rachel on the road to Efrat? Rather, Yaakov, our forefather foresaw that the exiles would pass by there in the future. He buried her there, so that she would beseech Divine mercy on their behalf. As it is written, “A voice shall be heard in the heights, a bitter cry, Rachel crying over her children.”